

SZEGEDI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG

6722 Szeged, Tábor u. 4.

6701 Szeged, Pf.: 408. Tel.: 06-62-563-400, 06-62-795-011

11.K.27.085/2018/9.

A Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a dr. Kovács Tímea (6724 Szeged, Hétvezér u. 49/A.) ügyvéd által képviselt (tartózkodási helye: 6758 Röszke, Tranzitzóna) I. r. és (tartózkodási helye: 6758 Röszke Tranzitzóna) II. r. felpereseknek – Lesták Tamás főosztályvezető által képviselt **Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal** (1117 Budapest, Budafoki út 60.) alperes ellen menekültügyben hozott közigazgatási cselekmény felülvizsgálata iránt indított perében meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A bíróság az alperes 2018. január 11. napján kelt 106-DU-44436/4/2017. számú végzését megsemmisíti és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezi, valamint az alperes 2017. december 18. napján kelt 106-3-20283/7/2017-M. számú végzését 2018. január 16. napjától kezdődően hatályon kívül helyezi és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezi.

Az eljárás során felmerült 60.000,- (Hatvanezer) Ft eljárási illetéket és 90.00,- (Kilencvenezer) Ft tolmácdíjat az állam viseli.

Az ítélet ellen perorvoslatnak helye nincs.

INDOKOLÁS :

A bíróság a felülvizsgálati kérelem, az alperes védirata, valamint a megelőző eljárás során keletkezett iratok alapján az alábbi tényállást állapította meg:

Az iraki állampolgárságú I. és II. r. felperesek hét kiskorú gyermekükre is kiterjedően 2017. december 18. napján terjesztettek elő menedékjog iránti kérelmet Magyarországon.

Az alperes a 2017. december 18. napján kelt 106-3-20283/7/2017-M. számú végzésével (a továbbiakban: szálláshely kijelölő végzés) az elismerést kérők részére szálláshelyként a röszkei tranzitóna területét jelölte ki. Az alperes döntését a menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Met.) 5. § (2) bekezdés c) pontjára, valamint a Met. 80/J. § (5) bekezdésére alapította.

A megelőző eljárásban a felperesek egybehangzóan a hazájuk elhagyásával kapcsolatban elmondták, hogy 2016. szeptember 20. napján hagyták el Irakot, embercsempész segítségével Törökországba, Isztambulba utaztak. Ott egy hónapot töltöttek, majd Bulgáriába próbáltak átjutni, amely harmadik próbálkozásra sikerült. Belépésüket követően a hatóságok elfogták őket, Hofo nevű táborba vitték, ahol egy hónapot töltöttek, majd Harmanly táborba kerültek, ahol szintén körülbelül egy hónapot töltöttek. Ezt követően Szerbiába utaztak embercsempész segítségével 2016. december 22. napján.

Szerbiában egy táborba vitték őket, ahol egy évet tartózkodtak. Szerbiában kiállítottak egy tábori kártyát számukra, amely már nincs meg, egyéb szerb nyelvű iratot nem állítottak ki részükre. Hatóság kérdésére elmondták, hogy menetjegyek, belépőjegyek, számlák, egyéb iratok, közvetlen vagy közvetett bizonyítékokkal nem állnak rendelkezésükre, amely igazolná tartózkodásukat. Személyes meghallgatásuk során elmondták, hogy a bolgár körülmények számukra súlyosan hátrányosak voltak, elvették a pénzüket, oda visszatérni nem kívánnak. Felperesek előadták azt is, hogy Hajar utónevű, 1999. február 08. napján született nagykorú gyermekük menedékjog iránti kérelme ügyében a hatóság külön eljárásban határoz. A nagykorú gyermeküket Bulgária nem kívánja visszavenni, mert ott róla ujjlenyomatot nem vettek sikerrel. Előadták azt is, hogy a család egysége érdekében Bulgáriába nem szeretnének visszamenni.

A menekültügyi eljárás során az I. r. felperes ujjnyomatának EURODAC rendszerben történt ellenőrzése alapján megállapították, hogy az I. r. felperes 2016. november 15. napján Bulgáriában menedékjog iránti kérelmet nyújtott be. Ez alapján felmerült, hogy a harmadik országbeli állampolgár és családja ügyében az Európai Parlament és a Tanács 604/2013/EU számú rendeletében (Dublin III. rendelet) szabályozott dublini eljárás lefolytatása szükséges, ezért az alperes a Met. 49. § (2) bekezdése alapján a 2017. december 18. napján kelt 106-3-20283/6/2017-M. számú végzésével a menekültügyi eljárás dublini eljárás befejezéséig történő felfüggesztése felől határozott.

Mind a szálláshely kijelölő végzés, mind az eljárást felfüggesztő végzés 2017. december 18. napján közlésre került a felperesekkel.

A Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal Nemzetközi Együttműködési Főosztály Dublini Koordinációs Osztálya 2017. december 22. napján visszavétel iránti megkereséssel élt a Bolgár Köztársaság felé a család ügyében a Dublin III. rendelet 18. cikk (1) bekezdés b) pontja alapján. A megkeresett bolgár hatóság a Dublin III. rendelet 25. cikk (2) bekezdésében meghatározott határidőn belül választ nem adott a megkeresésre, melyre figyelemmel az alperes megállapította visszavételi kötelezettségét a felperesek és családja vonatkozásában.

Az alperes 2018. január 11. napján kelt 106-DO-44436/4/2017. számú végzésével (továbbiakban: átadó végzés) megállapította, hogy a harmadik országbeli állampolgár nemzetközi védelem iránti kérelmének elbírálására irányuló eljárás lefolytatásáért a Bolgár Köztársaság felelős, így a felperesek a nemzetközi védelem iránti kérelem elbírálására irányuló eljárás lefolytatása céljából 2018. július 6. napjáig a Bolgár Köztársaság részére visszaadásra kerülnek. A végzés hatálya kiterjed a kérelmező feleségére, valamint 7 kiskorú gyermekére. A végzés a felperesekkel 2018. január 18. napján közlésre került.

A felperesek 2018. január 19. napján személyesen keresetet terjesztettek elő, melyben kérték a szálláshely kijelölő végzés hatályon kívül helyezését, arra tekintettel, hogy zárt táborból nyitott táborba szeretnének átkerülni, mert a gyermekek mentálisan kezdenek betegek lenni, ezért szükségük van jó orvosra. Előadták, hogy Magyarországon szeretnének maradni, mert ez egy biztonságos ország. Az I. felperes 2018. január 19. napján személyesen előterjesztett beadványában a 106-DU-44436/4/2017. számú végzéssel szemben terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet. Mindkét végzéssel szembeni keresetüket a felperesek 2018. január 25. napján jogi képviselőjük útján kiegészítették, melyben az alperesi végzések hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését kérték.

Kérték továbbá, hogy a bíróság rendelje el jelen per egyesítését a kérelmező nagykorú fia ügyének felülvizsgálata iránti peres eljárással a család egységének biztosítása érdekében.

Keresetükben sérelmezték, hogy az alperes az eljárás során nem derítette fel teljes körűen a tényállást, így eljárása sérti a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 50. § (1) bekezdésében foglaltakat. A hatóság figyelmen kívül hagyta a felperesek személyes meghallgatásakor tett nyilatkozatát, melyben arról számoltak be, hogy Bulgáriában rossz körülmények között tartották őket. A hatóság nem törekedett az egyéni körülményeik részletes feltárására. A megelőző eljárás sérti a Ket. 72. §-ában foglalt részletes indokolási kötelezettséget is, mivel nem tért ki arra, hogy Bulgária miért biztonságos harmadik ország a számukra. Hivatkozott Bulgária vonatkozásában több országinformációs jelentésre, amely helytelen bánásmódot fogalmaz meg a bolgár menekültügyi ellátási rendszerben. Hivatkozott a 2016. évi Harmanly táborban lezajlott zavargásokra, melyek bizonyítják, hogy a felperesek visszatérésük esetén megállapíthatóan megalázó, embertelen bánásmódnak lennének kitéve. Keresetükben utaltak arra, hogy a felperesek jogi képviselőjükön keresztül 2018. január 10. napján kérték a menekültügyi eljárás érdemi lefolytatását arra tekintettel, hogy a dublini eljárás lefolytatásának nincs helye figyelemmel arra, hogy a felperesek és gyermekeik három hónapnál hosszabb időre elhagyták a tagállamok területét, ezért a Dublini III. rendelet 19. cikk (2) bekezdése értelmében Bulgária vonatkozásában a 18. cikk (1) bekezdés b) pontjában meghatározott visszavételi kötelezettség megszűnt. Ezek alapján az eljárás felfüggesztésének nem volt oka a családdal szemben. Ebben a körben hivatkoztak az Európai Unió Bíróságának C-63/15., C-155/15. szám ítéletére. Sérelmezték azt is, hogy a dublini eljárás esetleges következményei körében személyes meghallgatásuk során megfelelő felvilágosítást nem kaptak.

A szálláshely kijelöléséről szóló végzés körében előadták, hogy a felperesek Bolgár Köztársaság részére történő átadásáról szóló végzés meghozatalával a korábbi szálláshely fenntartása, a tranzitónába történő elhelyezés feltételei már nem állnak fenn arra tekintettel, hogy az átadásról hozott végzés végrehajthatóvá válásáig lehet tartózkodási helyként a tranzitóna területét kijelölni a Met. 80/J. § (5) bekezdése alapján. Az átadásról szóló végzés végrehajthatóvá vált tekintettel arra, hogy a hatóság intézkedésén múlik annak tényleges végrehajtása. Ebben a körben hivatkozott az Emberi Jogok Európai Bíróságának eseti döntésére, amely kifejtette, hogy a kérelmező tranzitónába történő elhelyezése de facto fogva tartásnak minősül. A felperesnek lehetőségük van Szerbia irányába elhagyni az országot, amely egyúttal az eljárás megszüntetését vonja maga után. Mindezek alapján álláspontja szerint a felperesek tranzitónában történő elhelyezése, abban tartása jogellenes.

Az alperes védiratában a felperesek keresetének elutasítását kérte megismételve a végzésekben foglaltakat. Kifejtette, hogy a keresettel támadott végzéseit a felperesekre és kiskorú gyermekeikre vonatkozóan hozta meg. A keresetben hivatkozott nagykorú gyermek a Dublin III. rendelet 2. cikk (g) bekezdése alapján nem minősül a dublini eljárás során családtagnak, emiatt vele szemben nem állt fenn a közös eljárásban történő elbírálási kötelezettség. A keresetben hivatkozottakra előadta, hogy a felperesek személyes meghallgatása során készített jegyzőkönyv kellő részletességgel tartalmazza a dublini eljárás esetleges következményeit. A felpereseknek lehetőségük volt annak részletes kifejtésére, hogy milyen útvonalon érkeztek Magyarországra. A Bulgáriával kapcsolatos aggályait a meghallgatásuk során feltárták. Ezzel kapcsolatban az alperes kiemelte, hogy megkereséssel élt Bulgária felé korábban több ügyben annak kiderítése érdekében, hogy a transzfert követően megfelelő körülmények között kerülnek-e elszállásolásra a kérelmezők, megfelelő ellátásban fognak-e részesülni, melyre a bolgár társszerv minden esetben pozitív választ adott. Mindezek alapján a Dublini III. rendelet 3. cikk (2) bekezdése szerinti szisztematikus hiányosságok megállapítására nem kerülhet sor Bulgáriával szemben. Mint ahogy nem merült fel a rendelet 33. cikke, vagy a preambulum (22) bekezdése alapján válsághelyzet életbe léptetését célzó mechanizmus sem Bulgáriával kapcsolatosan. Tekintettel arra, hogy az alperes álláspontja szerint Bulgáriába történő visszaadásnak nincs akadálya, embertelen, megalázó bánásmód veszélye ott nem

áll fenn, így nem volt indokolt a Dublin III. rendelet 17. cikk (1) bekezdésében megfogalmazott szuverenitási klauzula alkalmazása sem.

Összességében rámutatott az alperes, hogy a Dublini rendszer joghatósági kérdést hivatott tisztázni, melynek célja, hogy az kerüljön egyértelműen meghatározásra, melyik állam illetékes egy menedékjogi kérelem megvizsgálására. Nem a kérelmezők szándéknyilatkozata alapozza meg valamely tagállam felelősségét, hanem a rendeletekben szabályozott feltételek, amelyek világos és egyértelmű sorrendet alkotnak.

A szálláshely kijelölő végzés kapcsán az alperes kifejtette, hogy a Met. 36. § (8) bekezdése szerint személyesen kell előterjeszteni keresetet, és álláspontja szerint a felperes 2018. január 19. napján személyesen benyújtott beadványa nem minősül a szálláshelyet kijelölő végzés vonatkozásában bírósági eljárást kezdeményező kereseti kérelemnek. Ezen végzést kizárólag a 2018. január 24. napján jogi képviselő útján előterjesztett keresetkiegészítésben sérelmezi, így személyes előterjesztés hiányában a Kp. 48. § (1) bekezdés c) pontja szerinti visszautasításnak van helye. Alaki védekezésésként előadta továbbá, hogy a menekültügyi eljárásban hozott érdemi döntés hiányában kizárt a jogorvoslat lehetősége az eljárás során hozott egyéb végzések ellen, így a felperesek olyan közigazgatási tevékenység jogszerűségét vitatják, amelynek felülvizsgálatát törvény kizárja, mely a Kp. 48. § d) pontja alapján szintén visszautasítási ok. Érdemben a felperesek keresetében foglaltakra hivatkozással az alperes kiemelte a menekültügyi hatóságok azon gyakorlatát, miszerint a dublini döntés jogerőssé válásáig nem kezdik meg a döntéssel érintett külföldi átadásának megszervezését. A szálláshelyet kijelölő végzés – álláspontjuk szerint – a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálásáig nem jogerős és nem végrehajtható, így a Met. 80/J. § (5) bekezdése alapján jogszerűen került sor tartózkodási helyként a tranzit-zóna területének kijelölésére, illetve annak fenntartására. Véleménye szerint a jogalkotói szándék is arra irányul, hogy a menedékkérőket a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet idején a tranzit-zónába kell elhelyezni. Utalt arra, hogy a keresetben hivatkozott Emberi Jogok Európai Bíróságának eseti döntése ellen, miszerint a tranzit-zóna de facto fogva tartásnak minősül, Magyarország jogorvoslatot kezdeményezett.

A kereset alapos.

A bíróság álláspontja a felperesek és kiskorú gyermekeik a Bolgár Köztársaság részére történő visszaadást elrendelő, Bolgár Köztársaságot felelős államként megjelölő 106-DU-44436/4/2017. számú végzés tekintetében az alábbi:

A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (Kp.) 92. § (1) bekezdése szerint a bíróság a közigazgatási cselekményt - a közlésére visszamenőleges hatállyal - megsemmisíti, ha

- a közigazgatási cselekmény semmis vagy jogszabályban meghatározott okból érvénytelen, vagy olyan lényeges alaki hiányosságban szenved, amely miatt nem létezőnek kell tekinteni,
- a megelőző eljárás lényeges szabályainak megszegésével okozott jogsérelem a perben nem orvosolható,
- a közigazgatási szerv cselekményét kizárólag az ügyben nem alkalmazható jogszabályi rendelkezésre alapította, vagy
- a közigazgatási cselekmény megváltoztatásának nincs helye.

A közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata kapcsán a bíróság azt vizsgálja, hogy az alapul fekvő határozat jogszabálysértő volt-e vagy sem. A jogszabálysértés mind anyagi, mind eljárási szabálysértésre vonatkozhat és megvalósulhat úgy is, hogy a közigazgatási hatóság a határozat meghozatalakor az alkalmazott jogszabályt tévesen értelmezte azzal azonban, hogy csak olyan

jogszabálysértésnek van jelentősége, amely az ügy érdemi elbírálására kiható volt. [Kúria 1/2011. (V. 9.) KK. véleményének 2) pontja]

A Met. 49. § (2) bekezdése szerint ha a menekültügyi hatóság megállapítja, hogy a dublini eljárás felfolytatásának van helye, a dublini eljárás befejezéséig az eljárást felfüggeszti.

A Met. 49. § (6) bekezdése szerint az átadásról rendelkező végzés három napon belül közigazgatási perben megtámadható.

A Met. 49. § (7) bekezdése szerint a keresetlevelet a menekültügyi hatóságnál személyesen kell benyújtani. A menekültügyi hatóság a keresetlevelet az ügy irataival és védiratával együtt haladéktalanul megküldi a bíróságnak.

A Met. 49. § (8) bekezdése szerint a bíróság a keresetről - a keresetlevél bírósághoz érkezésétől számított - nyolc napon belül dönt. Az eljárásban személyes meghallgatásnak nincs helye. A bíróság eljárást befejező érdemi határozatával szemben perorvoslatnak nincs helye.

A Dublin III. rendelet 3. cikk (1) (2) bekezdései szerint a tagállamok megvizsgálják azon harmadik országbeli állampolgárnak, vagy azon honfitulannak személynek a nemzetközi védelem iránti kérelmét, aki egy tagállam területén nyújtja be azt, ide értve annak határát és a tranzitónának is. A kérelmet az a tagállam köteles megvizsgálni, amely a III. fejezetben előírt feltételek szerint felelős. Amennyiben az e rendeletben felsorolt feltételek alapján egyetlen tagállam sem jelölhető ki felelősként, a nemzetközi védelem iránti kérelem elbírálásáért azon tagállam felelős, amelynél először nyújtották be azt.

A Dublin III. rendelet 18. cikke tartalmazza a felelős tagállam kötelezettségeit, melynek b) pontja kimondja, hogy a 23., 24., 25. és 29. cikkben megállapított feltételek mellett visszavenni köteles a felelős tagállam azt a kérelmezőt, aki egy másik tagállamban nyújtotta be kérelmét és akinek a kérelme még elbírálás alatt áll, vagy aki tartózkodásra jogosító engedély nélkül tartózkodik egy másik tagállam területén.

A Dublin III. rendelet 19. cikk (1) bekezdése szerint amennyiben egy tagállam tartózkodásra jogosító engedélyt ad ki a kérelmező részére, a 18. cikk (1) bekezdésében meghatározott kötelezettségek erre a tagállamra hárulnak.

A 19. cikk (2) bekezdése szerint a 18. cikk (1) bekezdésében meghatározott kötelezettségek megszűnnek, amennyiben a felelős tagállam egy kérelmező vagy a 18. cikk (1) bekezdésének c) vagy d) pontjában említett más személy átvétele vagy visszavétele iránti megkeresés esetén bizonyítani tudja, hogy az érintett személy legalább három hónapra elhagyta a tagállamok területét, kivéve, ha az érintett személy a felelős tagállam által kiadott érvényes tartózkodásra jogosító engedéllyel rendelkezik.

Az első albekezdésben említett távollétet követően benyújtott kérelmet új kérelemnek kell tekinteni, ami a felelős tagállam meghatározására vonatkozó új eljárást tesz szükségessé.

A felelősségi feltételeket tehát a Dublin III. rendelet III. fejezete határozza meg. Helytállóan hivatkoztak azonban a felperesek keresetükben az Európai Unió Bíróságának C-155/15. számú ítéletére, mely előzetes döntéshozatall eljárás keretében tartalmaz kötelezően követendő értelmezést a Dublini III. rendelet 19. cikkére vonatkozóan. Az ítélet szerint a Dublin III. rendelet 19. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy a menedékkérő hivatkozhat az őt érintő, átadásra vonatkozó határozattal szembeni kereset keretében az e rendelet 19. cikke (2) bekezdésének 2. albekezdésében szereplő szabály megsértésére. Továbbá a 19. cikk (2) bekezdése, különösen annak

2. albekezdése alkalmazandó valamely harmadik ország olyan állampolgárára, aki azt követően, hogy menedékjog iránti első kérelmet terjesztett elő valamely tagállamban, bizonyítja, hogy legalább három hónapra elhagyta a tagállamok területét, mielőtt menedékjog iránti újabb kérelmet terjesztett elő egy másik tagállamban, kérelmét tehát új kérelemnek kell tekinteni.

A megelőző eljárás irataiból a bíróság megállapította, hogy a felperesek menekültkénti elismerés iránti kérelmet terjesztettek elő 2016. november 15. napján Bulgáriában. Erre tekintettel az alperes 2017. december 22. napján visszavétel iránti megkereséssel élt a Bolgár Köztársaság felé a felperes és családja ügyében, mely megkeresett állam a Dublin III. rendelet 25. cikk (1) és (2) bekezdésében foglalt határidőben nem juttatta el válaszát, információt a felperesekről nem szolgáltatott, ezért felelőssége megállapításra került. A megelőző eljárásban a felperesek a személyes meghallgatásuk során előadták, hogy körülbelül egy évet Szerbia területén tartózkodtak mielőtt Magyarországra beléptek. Nyilatkoztak arról, hogy erre vonatkozó dokumentáció nem áll rendelkezésükre. Mindemellert a felperesek jogi képviselője 2018. január 10. napján e-mail útján megkereste az alperest azzal, hogy sérelmezi a 2017. december 18. napján kelt 106-3-20283/6/2017-M. számú menekültügyi eljárást a Dublini eljárás befejezéséig felfüggesztő végzését arra hivatkozással, hogy a Dublin III. rendelet 19. cikk (2) bekezdése helyes értelmezésével, miután a felperesek három hónapot meghaladóan tartózkodtak Szerbiában ezen körülmény kizárja a dublini eljárás lefolytatását. Erre tekintettel kérte, hogy a felperesek menekültügyi kérelmét az alperes érdemben bírálja el.

A bíróság megállapította, hogy mind a megelőző eljárásban, mind a perben tett személyes meghallgatásuk során a felperesek következetesen hivatkoztak arra, hogy 2016. december 22. napján érkeztek meg Szerbiába, és 2016. december 24-25. napja óta Pirut táborban tartózkodtak körülbelül egy évig Magyarországra történő belépésükig, a felperesek által hivatkozottak a menekülés történetükben szereplő időpontok tekintetében koherensek. Állításukat alátámasztja a felperesek által a perben megtartott tárgyaláson bemutatott fénykép is, melyen az I. r. felperes részére kiállított piruti tábori kártya és a telefonja által a szegélyen feltüntetetten 2017. június 24-ei dátum szerepel, melyből megállapítható, hogy ebben az időpontban már a szerb tábori kártya részükre kiállításra került. Mindezek alapján a bíróság a felperesek három hónapos szerbiai tartózkodását bizonyítottanak fogadta el.

A bíróság álláspontja szerint helyes a felperesek azon jogi érvelése, mely a kötelezően követendő Európai Unió Bíróságának jogértelmezésén alapul, miszerint a felperesek jelen perben hivatkozhatnak a Dublin III. rendelet 19. cikk (2) bekezdésében foglalt szabályra, miszerint a Bolgár Köztársaság visszavételi kötelezettsége megszűnik irányukban. Az Európai Unió ítélete egyértelműen állást foglal abban a kérdésben is, hogy a 19. cikk (2) bekezdésének 2. albekezdése felperesek jelen helyzetében alkalmazandó, így kérelmüket új kérelemként kell elbírálni. Arra tekintettel, hogy a felperesek három hónapot meghaladó időnél több időt töltöttek el tagállamokon kívül, így esetükben a Dublini III. rendelet 19. cikk (2) bekezdése alkalmazandó, erre ők jelen keresetükben hivatkozhatnak is, mely kizárja a Bolgár Köztársaság felelősségét ügyükben, ezért a Met. 49. § (4) bekezdésében foglalt feltételek nem állnak fenn, dublini eljárás lefolytatásának nincs helye, ezért a felperesek ügyében az átadásról szóló végzést a Kp. 92. § (1) bekezdés b) pontja alapján meg kellett semmisíteni.

Az alperes köteles a felperesek és kiskorú gyermekeik kérelmét érdemben megvizsgálni, nem állapíthatja meg, hogy a kérelem megvizsgálásáért más tagállam a felelős.

A bíróság álláspontja a szálláshely kijelölő végzéssel kapcsolatban az alábbi:

A Kp. 92. § (2) bekezdés szerint ha a közérdek védelme, a jogbiztonság vagy az ítélettel érintett személyek különösen fontos érdeke indokolja, a bíróság a közigazgatási cselekményt a hatályvesztés időpontjának pontos megjelölésével helyezi hatályon kívül. Ahol e törvény megsemmisítést említ, azon hatályon kívül helyezést is érteni kell.

A Kp. 85. § (2) bekezdés szerint a bíróság a közigazgatási tevékenység jogszerűségét - ha törvény eltérően nem rendelkezik - a megvalósításának időpontjában fennálló tények alapján vizsgálja.

A nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó közös eljárásokról (átdolgozás) szóló az Európai Parlament és a Tanács 2013. június 26-i 2013/32/EU. Irányelv (a továbbiakban: Eljárási irányelv) 46. cikk (3) bekezdése szerint az (1) bekezdésnek való megfelelés érdekében a tagállamok biztosítják, hogy a hatékony jogorvoslat mind a tények, mind a jogi szempontok teljes körű és ex nunc megvizsgálását tartalmazza - ide értve adott esetben a nemzetközi védelem iránti igényeknek a 2011/95/EU irányelv szerinti vizsgálatát is -, legalább az elsőfokú bíróság előtti fellebbezési eljárásokban.

Az Eljárási irányelv 43. cikke szabályozza a határon folytatott eljárásokat.

(1) A tagállamok a II. fejezet alapelveivel és garanciáival összhangban eljárásokat állapíthatnak meg annak érdekében, hogy a tagállam határain vagy tranzitónáiban döntést hozhassanak:

a) a 33. cikk alapján ott benyújtott kérelmek elfogadhatósága tárgyában, és/vagy

b) a 31. cikk (8) bekezdése szerinti eljárásban vizsgált kérelem érdemét illetően.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben meghatározott eljárás keretén belül a döntéshozatalra ésszerű időn belül kerül sor. Ha a döntés 4 héten belül nem születik meg, a kérelmező részére az országba való belépést engedélyezni kell annak érdekében, hogy kérelmét ezen irányelv egyéb rendelkezéseivel összhangban bírálhassák el.

(3) Nagy számú harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy érkezése esetén, akik nemzetközi védelem iránti kérelmüket a tagállam határain vagy tranzitónájában nyújtják be, és amely a gyakorlatban lehetetlenné teszi a (1) bekezdés rendelkezéseinek alkalmazását, ezek az eljárások abban az esetben is alkalmazhatók, ha és ameddig e harmadik országbeli állampolgárok vagy hontalan személyek rendelkezésére a határ vagy a tranzitóna közelében kerül sor.

A Kormány a 41/2016. (III.9.) Korm. rendelettel 2018. szeptember 6-ig meghosszabbította a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet időtartamát.

A Met. 71/A. § (4) bekezdése alapján, ha a kérelem benyújtásától számított 4 hét eltelt, a belépést az idegenrendészeti hatóság jogszabály alapján engedélyezi.

A Met. 80/I. § 1) pontja alapján tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet esetén nem kell alkalmazni a határon lefolytatott eljárásra vonatkozó Met. 71/A. §-t.

A Met. 80/J. (5) bekezdése szerint a menekültügyi hatóság az elismerését kérő részére a jogorvoslatról tovább nem támadható döntés vagy a dublini átadásáról hozott végzés végrehajthatóvá válásáig tartózkodási helyként a tranzitóna területét jelöli ki. Az elismerését kérő a tranzitóna területét a killeptető kapun keresztül hagyhatja el.

A bíróság álláspontja szerint az alperes alaki védekezése nem foghatott helyt arra tekintettel, hogy a felperesekre vonatkozó átadó végzést mindenképpen egy olyan érdemi végzésnek kell tekinteni, mellyel szembeni felülvizsgálat keretében az eljárás korábbi szakaszában született végzések sérelmezhetőek. A felperesek hatékony jogorvoslati joghoz fűződő érdeke is ezt a jogértelmezést teszi szükségessé. A bíróság a közigazgatási iratokból megállapította azt is, hogy a felperesek 2018. január 19. napján kelt személyesen előterjesztett nyilatkozatukban tartalmilag sérelmezték a szálláshely kijelölő végzést.

Az ügy érdemére vonatkozóan a bíróság álláspontja, hogy valóban nem alkalmazható a határon lefolytatott eljárásra vonatkozó Met. 71/A. §-a, ugyanakkor az Eljárási irányelv 43. cikk (2) bekezdése utolsó mondata alapján a kérelmező csak négy hétig tartózkodhat a tranzitónában figyelemmel arra is, hogy a felperesek kiskorú gyermekikkel együtt kértek menedéket, akik közül a legkisebb 4 éves. A felperesek és kiskorú gyermekeik részére az alperes a szálláshely kijelölő végzésének időpontjában a tranzitónát kijelölhette tartózkodási helyként, azonban döntése az Eljárási irányelv 46. cikk (3) bekezdésében meghatározott ex nunc felülvizsgálati követelményre tekintettel az Eljárási irányelv 43. cikk (2) bekezdésében meghatározott 4 hetes határidő elteltével jogszabálysértővé vált.

A bíróság figyelemmel az előbbieken kifejtettekre, az alperes végzését a Kp. 92. § (2) bekezdése szerint 2018. január 16. napjától hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezte.

Az alperes a megismételt eljárásban köteles a felperesek és a kiskorú gyermekeik szálláshelyeként személyes szabadságuk megfosztásával nem járó és embertelen, megalázó bánásmód követelményét nem sértő körülményeket biztosító szálláshelyet kijelölni tartózkodási helyül a menekültügyi eljárás idejére. Az alperes szálláshelyül a tranzitónát nem jelölheti ki.

Utal rá a bíróság, hogy a felperesek nagykorú gyermekének ügyében jelenleg nincs per folyamatban, így egyesítésre nincs mód.

A per tárgyi költségmentes, ezért a tételes eljárási illetéket és a tolmácsdíjat az állam viseli. [Met. 34. § (2) bekezdése, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 45/A. § (1) bekezdése, Pp. 102. § (6) bekezdése]

Az ítélet ellen a Met. 49. § (8) bekezdése alapján perorvoslatnak helye nincs.

Szeged, 2018. február 23.

Takácsné dr. Pető Judit s. k.
bíró

A kiadmány hitelül:

Piukovics Beáta
tisztviselő